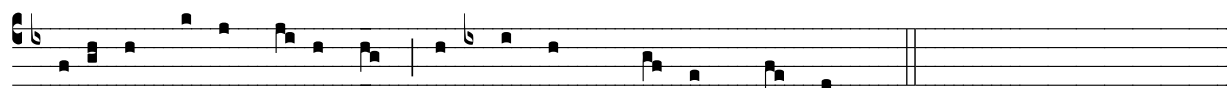

Advent I. Esti dicséret

Gyertyagyújtás

Az adventi koszorú első gyertyájának meggyújtása alatt a kar énekli Ecce carissimi, dies illa (MG 1. 12. o), vagy a következő antifónát:

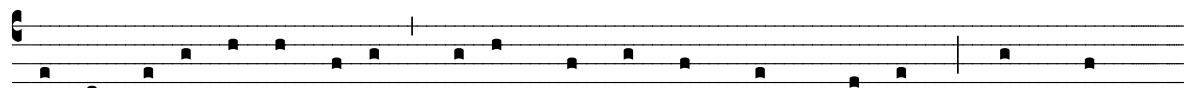
Rorate cœli desuper et nubes plu-ant iustum.

a hozzá tartozó verssel: Harmatozzatok eget felülről, és eget hullassátok az Igazat. *Ÿ*. Ne haragudj, Urunk, ne emlékezz tovább jogtalanságainkra. Íme a Szent városa pusztasággá lett, Sion pusztasággá vált, Jeruzsálem elhagyatottá lett – szentséged és dicsőséged háza, ahol atyáink dicsőítettek téged.

Pap: Istenem, jöjj segítségemre!

Mind: Uram, segíts meg engem! Dicsőség az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek. Miképpen kezdetben, most és mindörökké, ámen. Alleluja.

HIMNUSZ

Cs illagvilágot alkotó, hívőknek áldott fénysugár, mi Meg-

váltónk, jöjj, Krisztusunk, és halld meg esdő sóhajunk.

M.: Megszánva árva népedet, nehogy halálban vesszen el, a bűnre hoztál gyógyulást, a fásult földnek újulást.

E.: A vak világnak éjjelén mint nászházából vőlegény a tiszta Szűztől földre lépsz ki zárt szentélyed volt előbb.

M.: Erőd, hatalmad mindenek tisztelvén térdet hajtanak, az égiek s a földiek szent Úrnak téged vallanak.

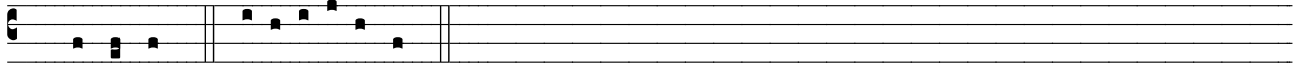
E.: Hozzád könyörgünk, Krisztusunk, ki egykor mint bíró ítélsz, jöjj, hárítsd el ma őrizőn az ártó ellen fegyverét.

M.: Most néked, Krisztus, nagy Király, s Atyádnak áldás, tisztelet, magasztalja a Lelket is a zengő ének szüntelen. Ámen.

ZSOLTÁROZÁS

Annunti- a- te populis et dicite: Ecce De-us Salvator noster

veni-et.

Hirdessétek és mondjátok a népeknek: Íme, eljön üdvözítő Istenünk.

140. zsoltár, 1-9

Imádság veszély idején

Az angyal kezéből a tömjénfüstje a szentek imádságával felszállt az Isten elé (Jel 8, 4).

Uram, hozzád kiáltok, **siess hozzám**, *

figyelj szavamra, amikor **hozzád** könyörgök!

Imádságom, mint a tömjénfüst **szálljon eléd**, *

kitárt kezem **legyen esti** áldozat!

Uram, állíts szájam elé **őrséget**, *

és ajkam kapujához **rendelj** védelmet!

Ne engedd, hogy szívem a **bűnre hajoljon**, *

hogy a cselszövőkkel **szőjek gonosz** terveket.

Hogy a gonosztevők társául **ne szegődjem**, *

dús lakomáikat meg **sem** ízlelem!

Az igaz, ha megfedd, szeretetből teszi, †

de a gonosz olajától fejem **ne csillogjon**, *

gonosztetteikkel szemben imádsággal **vértézem** magam.

Ha bíráikat a kőszikláról **letaszítják**, *

kinyilvánul szavaik **álnoksága**.

Mint a széttört malomkődarabok a **földön szerteszt**, *

úgy hevernek csontjaik az **alvilág** szájánál.

De én hozzád emelem fel szemem, **Uram, Istenem**, *

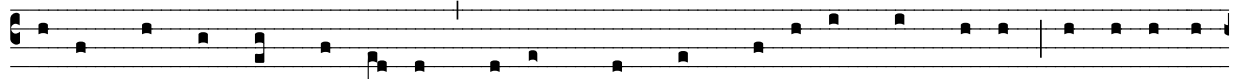
hozzád fordulok, ne hagyd **elveszni** lelkemet.

Őrizz meg a törtől, amit **nekem vetettek**, *

a gonosztevők csapdájától.
Dicsőség az Atyának, a Fiúnak *
és a Szentléleknek,

miképpen kezdetben, *
most és mindörökké. Ámen.

Hirdessétek és mondjátok a népeknek: Íme, eljön üdvözítő Istenünk.

Ecce Dominus veni- et et omnes sancti eius cum e-o, et erit in

di-e illa lux magna, allelui-a.

Íme, szentjeivel eljön majd az Úr, és ragyogó fényesség lesz azon a napon, alleluja.

141. zsoltár

Te vagy a menedékem

Mindezek Jézusban teljesedtek be, az ő szenvedésekor (Szt. Hiláriusz).

Nagy szóval az Úrhoz kiáltok, *
nagy szóval az Úrhoz könyörgök.

Siralمامat eléje tárom, *
panaszomat kiöntöm előtte.

Bár aggodás tölti el a lelkem, *
de te ismered útjaimat.

Az úton, amelyen járni szoktam, *
tört vetnek titokban elém.

Ha jobбомra tekintek, azt látom: *
senki sincs, aki pártomat fogja.

Zárva előttem a menekvés útja, *
életemmel senki sem törődik.

Hozzád kiáltok, Uram, és így szólok: †

„Te vagy az én menedékem, *
örökségem az élők honában.

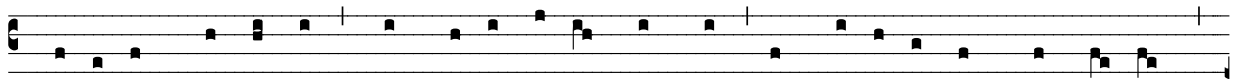
Figyelj esengő szavamra, *
mert meggyötörtek engem szerfölött.

Üldözőim előtt oltalmaz, *

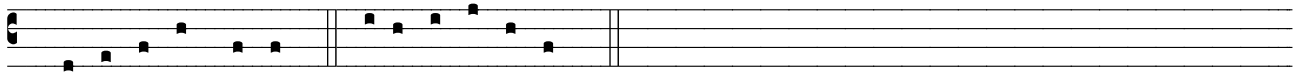
mert erősebbek, mint én vagyok.
Szabadíts ki börtönömből, *
hogy nevedet magasztaljam.
Körém gyűlnek majd az igazak, *
hogyha jót teszel velem.”

Dicsőség az Atyának, a Fiúnak *
és a Szentléleknek,
miképpen kezdetben, *
most és mindörökké. Ámen.

Íme, szentjeivel eljön majd az Úr, és ragyogó fényesség lesz azon a napon,
alleluja.

Veni-et Dominus in potestate magna, et videbit omnis caro

salutare De-i.

Eljön az Úr nagy hatalommal, és meglátja őt minden ember.

Kantikum – Fil 2, 6-11

Ének Krisztusról, Isten Szolgájáról

Jézus Krisztus, isteni mivoltában, †
Istennel való egyenlőségét nem tartotta olyan dolognak, *
amelyhez mint zsákmányhoz ragaszkodják,
hanem szolgálai alakot öltve kiüresítette önmagát, †
az emberekhez lett hasonló, *
külséjében olyan volt, mint egy ember.

Megalázta önmagát, †
engedelmes lett a halálig, *
mégpedig a kereszthalálig.

Ezért Isten felmagasztalta őt, †
és olyan nevet adott neki, *
amely felségesebb minden névnél,
hogy Jézus nevére hajoljon meg minden térd *
a mennyben, a földön és az alvilágban,
és minden nyelv hirdesse az Atyaisten dicsőségére, *

hogy **Jézus Krisztus** az **Úr**.
Dicsőség az **Atyának**, a **Fiúnak** *
és a **Szentléleknek**,
miképpen **kezdetben**, *
most és **mindörökké**. **Ámen**.

Eljön az Úr nagy hatalommal, és meglátja őt minden ember.

RÖVID OLVASMÁNY

1 Tessz 5, 23-24

A békesség Istene szenteljen meg benneteket, hogy tökéletesek legyetek, őrizze meg szellemeteket, lelketeket és testeteket feddhetetlenül Urunk, Jézus Krisztus eljöveteleig! Aki meghívott benneteket, az hűséges, és végbe is viszi.

RÖVID VÁLASZOS ÉNEK

V. Mutasd meg nekünk, * Irgalmasságodat, **Urunk**. Mutasd meg.
F. És hozd meg nekünk a szabadulást! * Irgalmasságodat, **Urunk**.
Dicsőség az **Atyának**. **Mutasd** meg.

EVANGÉLIUMI KANTIKUM

Ecce nomen Domini ve- nit de longinquo, et claritas ei-us

replet orbem terrarum.

replet orbem terrarum.

Magnificat-ant: *Íme, az Úr messziről érkezik, és ragyogása betölti a földet.*

A lélek az Úrban ujjong

Lk 1, 46-55

Magasztalja lelkem az Urat, *

és szívem ujjong üdvözítő Istenemben.

Tekintetre méltatta alázatos szolgálóleányát: *

Íme, ezentúl boldognak hirdetnek az összes nemzedékek,
mert nagyot művelt velem ő, aki Hatalmas: *

ő, akit **Szentnek** hívunk.

Nemzedékről nemzedékre megmarad irgalma azokon, *

akik istenfélők.

Csodát művelt erős karjával: *

a kevélykedőket széjjelszórta,

hatalmasokat elűzött trónjukról, *

kicsinyeket pedig felmagasztalt;

az éhezőket minden jóval betölti, *

a gazdagokat elbocsátja üres kézzel.

Gondjába vette gyermekét, Izraelt: *

megemlékezett irgalmáról,

melyet atyáinknak hajdan megígért, *

Ábrahámnak és utódainak mindörökké.

Dicsőség az Atyának, a Fiúnak *

és a Szentléleknek,

miképpen kezdetben, *

most és mindörökké. Ámen.

Magnificat-ant. *Íme, az Úr messziről érkezik, és ragyogása betölti a földet.*

FOHÁSZOK

Ujjongó örömmel várjuk mindnyájan Krisztust, és hívjuk:

Jöjj, Urunk, ne késlekedj!

Örömmel várjuk érkezésedet,

– jöjj el, Urunk, Jézus!

Jöjj, Urunk, ne késlekedj!

Te, aki az idő kezdete előtt létezel,

– jöjj el, hogy az üdvösség útján járjunk földi életünk idején!

Jöjj, Urunk, ne késlekedj!

Te teremtetted a világot és mindent, ami benne él,

– jöjj el, és mentsd meg kezed alkotását!

Jöjj, Urunk, ne késlekedj!

Te nem vetted meg halandó természetünket,

– jöjj el, és ragadj ki minket a halál hatalmából!

Jöjj, Urunk, ne késlekedj!

Te azért jöttél, hogy minél teljesebb életünk legyen,

– jöjj el, és ajándékozd nekünk örök életedet!

Jöjj, Urunk, ne késlekedj!

Te minden embert egyesíteni akartál, hogy eljusson országodba,

– jöjj el, és gyűjtsd egybe azokat, akik látni szeretnék arcodat!
Jöjj, Urunk, ne késlekedj!

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy,
szenteltessék meg a te neved; jöjjön el a te országod;
legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is.
Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma;
és bocsásd meg vétkeinket,
miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek;
és ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól.

KÖNYÖRGÉS

Mindenható, örök Isten, önts híveid szívébe szent elhatározást,
hogy jótettekkel siessünk a közelgő Krisztus elé, ő pedig egykor
jobbára állítson minket országában, és mindnyájan együtt
örvendjünk a boldog örökkévalóságban.

Aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten
mindörökkön-örökké.

Ezután, ha pap vagy diakónus vezeti a liturgiát, elbocsátja a népet:

Az Úr legyen veletek!

F. És a te lelkeddel!

Áldjon meg benneteket a mindenható Isten:

Az Atya, a Fiú † és a Szentlélek!

F. Ámen.

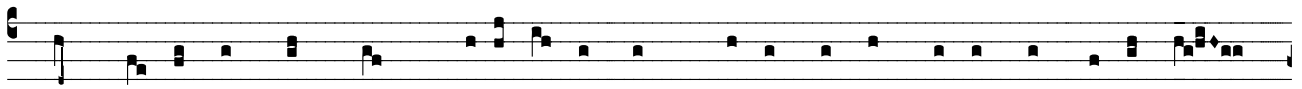
Amíg a pap átöltözik a szentmiséhez, énekeljük az ÉE 3A/1-3 éneket.

1. Hozzád emelem szómat, Istenem! Téged vár a lelkem, hogy
oltalmat nyerjen: *Jöjj el, édes Üdvözítőnk!*

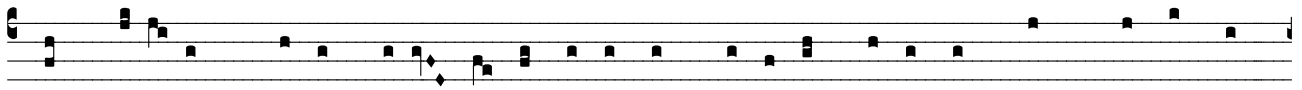
2. Mutasd meg magad, a te utadat, irgalmad bősége vigyen
üdvösségre: *Jöjj el, édes Üdvözítőnk!*

3. Áldás, dicséret s hála tenéked, mert fényes világunk s legfőbb
boldogságunk *te vagy, édes Üdvözítőnk.*

*Ezt követi a szentmise kezdőéneke. Amennyiben a GR introitusa csendül
fel, úgy azt a következő Trópussal vezetjük be:*

Sanctissimus namque Gregori-us cum preces ef-funderet ad dominum

ut musicum donum e-i desuper in carminibus dedisset, tunc descendit

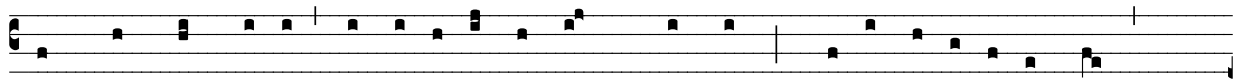

spi-ritus sanctus super e-um, in speci-e co-lumbae et illustravit cor eius

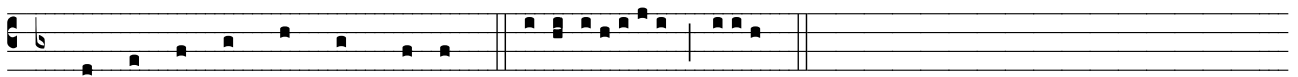

et sic demus exorsus est cane-re, i-ta dicendo ad te leva-vi...

Bevonulási ének (GrSimpl 53)

Ad te, domine levavi animam me-am: veni, et eripe me,

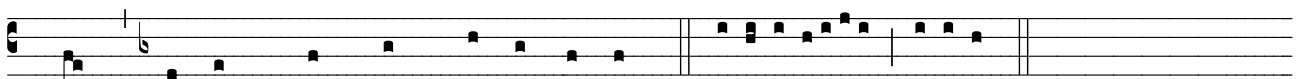

Domine, ad te confugi.

vagy

Hozzád, Uram, emelem az én lelkemet. Jöjj, és ments meg en-

gem, Uram, hozzád menekülök.

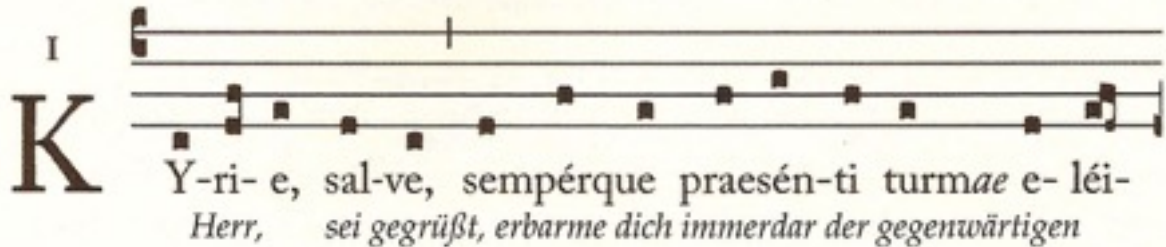
Ne hagyd, hogy megszégyenüljek, † és ellenségeim ujjong / *janak*
fölköttem! * hisz senki, aki tebenned bíz, meg nem / **szégyenül**.

Ant.

XVII A

Kyrie salve

I
K Y-ri- e, sal-ve, sempérque praesén-ti turmae e- léi-
Herr, sei begrüßt, erbarme dich immerdar der gegenwärtigen

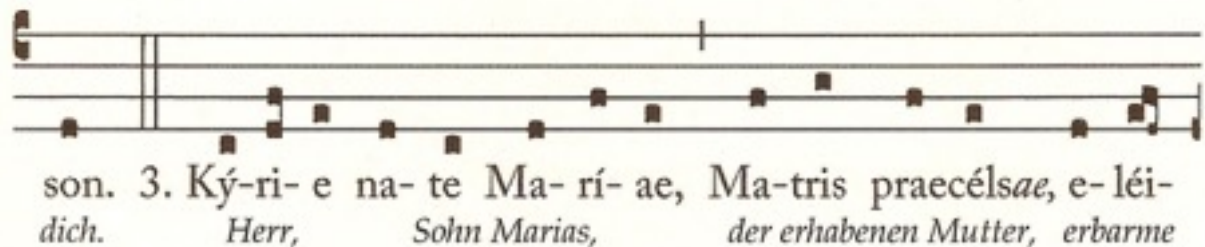
son. Ký-ri- e e- léi-son. 2. Vi- ví- fi- ce pla- stes, ex-
Schar. Herr, erbarme dich. Du Leben Schaffender, Fürst

cél- sae princeps pá- triae, e- léi- son. Ký- ri- e e- léi-
des himmlischen Vaterlands, erbarme dich. Herr, erbarme

son. 3. Ký- ri- e na- te Ma- rí- ae, Ma- tris praecélsae, e- léi-
dich. Herr, Sohn Marias, der erhabenen Mutter, erbarme

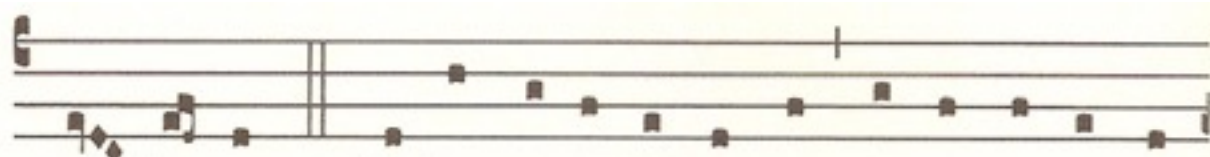

son. Ký- ri- e e- léi- son. 4. Pa- tri si- míl- li- me,
dich. Herr, erbarme dich. Dem Vater in allem gleich,

Chri- ste, Rex ú- ni- ce vir- túte, e- léi- son. Chri- ste e-
Christus, König, einzigartig an Macht, erbarme dich. Christus, er-

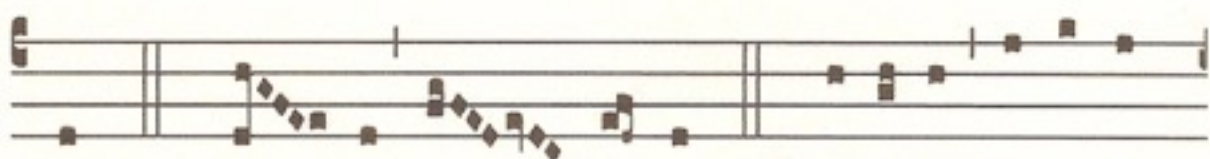
léi-son. 5. Ti- bi, mi- tís-si-me Rex, laudes ca-nén-ti
barne dich. Der Schar, die dir lobsingt, mildester König,

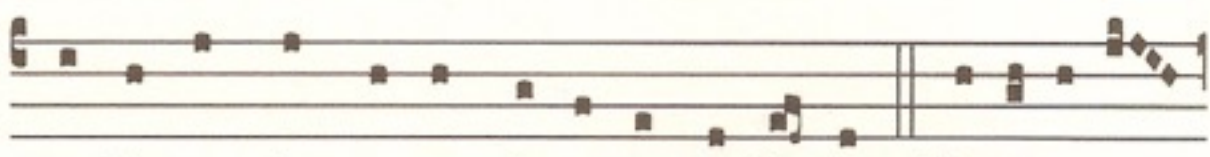
ca- térvae e- léi-son. Chri- ste e- léi-son. 6. Mi-
erbarne dich. Christus, erbarne dich.

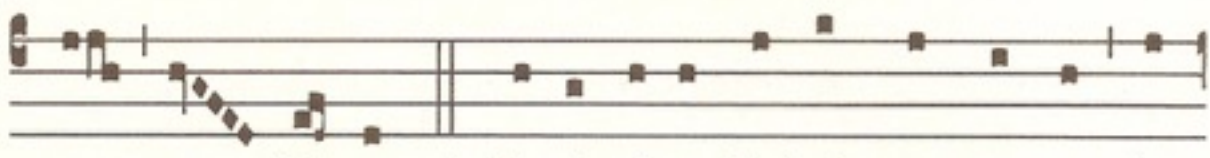
rí- fi-ce Chri-ste, quem cunctae ad-ó-rant máchinae, e- léi-
Wunderbarer Christus, den die Schöpfung anbetet, erbarne

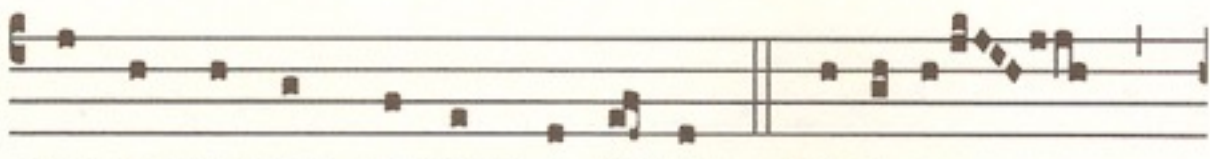
son. Chri- ste e- léi-son. 7. Ký-ri- e, persó-nis
dich. Christus, erbarne dich. Herr, dreifach

tri-plex simpléxque in de- i- tate e- léi-son. Ký-ri- e,
in den Personen und einfach in der Gottheit, erbarne dich. Herr,

e- léi-son. 8. Pi- ís-sime Red-émptor no-ster, iam
erbarne dich. Unser gütigster Erlöser, durch

mor-te mor-tem déstruens, e- léi-son. Ký-ri- e,
deinen Tod hast du den Tod vernichtet, erbarne dich. Herr,

e- léi-son. 7. Ký-ri- e, nos po-lo omnes coniúngens,
 erbarme dich. Herr, du vereinigst uns alle im Himmel,

Rex íncli-te, de-vó-to corde obní-xe depre-cámur te, e-
 ruhreicher König, mit frommem Herzen bitten wir dich beharrlich, er-

léi-son. Ký-ri- e, e- léi-son.
 barme dich. Herr, erbarme dich.

Felajánlási ének (GrSimpl 56)

Qui te expectant, Domine, non confundentur.

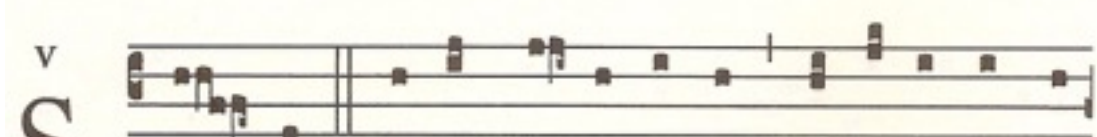
vagy

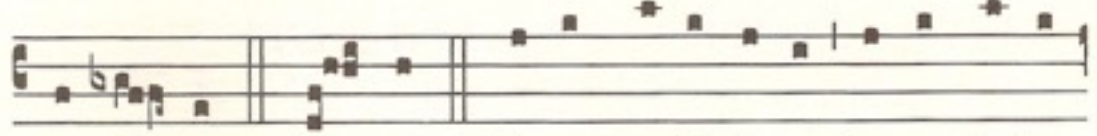
Ak-ik téged várnak, Uram, meg nem szégyenülnek.

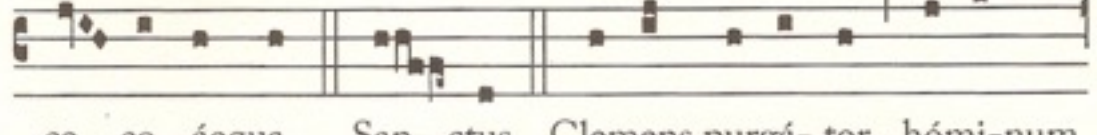
Hozzád emelem, / Uram, lelkeket, * Istenem, te / benned remélek:
 Ne hagyd, hogy megszégyenüljek, † és ellenségeim ujjong / janak
 fölöttem! * hisz senki, aki tebenned bízik, / meg nem szégyenül.
Ant.

4. Ím az áldozat, melyet bemutat szolgálád fölségednek, jöjj el, és
 szenteld meg: *Jöjj el, édes Üdvözítőnk!*

5. Nyújtsd malasztodat, hogy az áldozat bánatot gerjessen bűnös szíveinkben: *Jöjj el, édes Üdvözítőnk!*

S An- ctus. Clemens ver-bi- sá- tor, qui libras ómni-
Heilig. Milder Sämann des Wortes, der du alles auf deiner

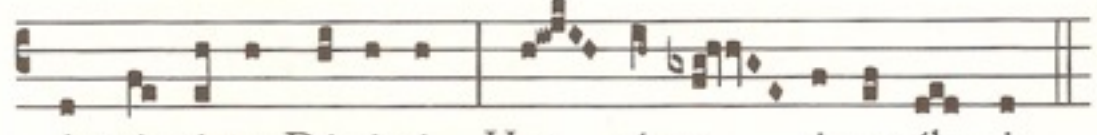
 a pal-mo. San-ctus. Clemens verbi-gé-na, lumen de lu-
Hand wägst. Heilig. Milder, Wortgezeugter, Licht vom

 ce co- áequa. San- ctus. Clemens purgá- tor, hómi-num
völlig gleichen Licht. Heilig. Milder Reiniger, du Tröster

 pa-rá-cli-te pi- á-tor. Dómi-nus De- us Sá- ba-
und Sühnepriester der Menschen. Gott, Herr aller Mächte und Gewalten.

 oth. Ple- ni sunt cae- li et ter- ra gló-ri- a tu- a.
Erfüllt sind Himmel und Erde von deiner Herrlichkeit.

 Ho- sánna in excél- sis. Be-ne- dí-ctus qui ve- nit
Hosanna in der Höhe. Hochgelobt sei, der da kommt

 in nó-mi-ne Dómi-ni. Ho- sánna in excél- sis.
im Namen des Herrn. Hosanna in der Höhe.

Isten Báránya

V.
A - gnus De - i, *A: qui tol - lis pec - cá - ta mundi, mi -
se - ré - re no - bis. F: Agnus De - i, *A: qui tol - lis peccá - ta mun -
di, mi - se - ré - re no - bis. F: Agnus De - i, *A: qui tol - lis pec -
cá - ta mundi, do - na no - bis pa - cem.

Áldozási ének

B enignitatem fecit Dominus, et terra nostra dedit fructum su -
um.

vagy

B őkezűséget cselekedett az Úr, és földünk meghozta gyümöl -
csét.

Hadd halljam meg, mit szól hozzám az Úr Isten, † hisz ő békét hirdet nemzetének, szentjeinek, * s mindazoknak akik megtérnek szívükben. *Ant.* Bizony, közel van üdvössége azokhoz, akik félik őt, * hogy dicsőség lakozzék országunkban. *Ant.*

Ó jöjj, ó jöjj, Üdvözi- tő! Be-telje-sült már az id-ő,

Törd át az ég zárt ajta-ját, vár a vi- lág sóvárgva rád.

2. Megnyílt az ég harmatozva, Megváltónkat hogy lehozza;
ég felhői, nyíljatok szét, hozva Jákob fejedelmét!

3. Föld, virulj ki, völgyön-halmon viruló zöld hadd fakadjon;
nyílj ki, földnek szép Virága: Dávid házának Királya!

4. Ó fényes Nap, ó szép Csillag, téged vágyunk mi látni csak:
kelj fel Napunk, fényességed űzze el a sötétséget!

Szentmise végén

A Lma * Redemptó-ris Mátér, quae pérvia caéli
pórta mánes, Et stélla má-ris, succúrre cadénti súrge-
re qui cúrat pópu-lo : Tu quae genu-ísti, natúra mi-rán-
te, tú-um sánctum Geni-tó-rem : Vírgo pri-us ac posté-
ri-us, Gabri-é-lis ab óre súmens illud Ave, pecca-tó-
rum mi-se-ré-re.